

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΑΗΣ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΙΡΕΤΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ, (ΟΣΥΑΠΕ)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Αγαπητοί συνάδελφοι, Πρόεδρε της Ομοσπονδίας Κώστα Αγγελίδη, εμένα θα μου επιτρέψετε εκτός από τον χαιρετισμό να μιλήσω λίγο και από καρδιάς γιατί υπήρξα και μέλος του Δ.Σ. και έτσι πραγματικά αισθάνομαι στην συγκεκριμένη συγκυρία.

Θα μου επιτρέψεις Πρόεδρε να χρησιμοποιήσω έτσι μια τοποθέτησή σου, μια ρήση που την έχουμε ανάγκη σήμερα όλοι, ότι η συγκεκριμένη Ομοσπονδία είναι Ομοσπονδία της Οδύσσειας πους το τέλος θα βρει την Ιθάκη της. Θεωρώ ότι πράγματι στην συγκεκριμένη χρονική στιγμή και το συνδικαλιστικό κίνημα βιώνει την δική του Οδύσσεια. Είμαι βέβαιος όμως ότι και με το σύνθημα που υπάρχει στο πανό και με την ενότητα και με την συσπείρωση και με τον αγώνα πραγματικά θα βρούμε την Ιθάκη μας.

Σκεπτόμουν να αναρωτιόμουν, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιες θα είναι οι λέξεις εκείνες που θα έδιναν ένα ενδιαφέρον στο 7^ο Τακτικό Συνέδριο, που θα είχαν ένα πραγματικό περιεχόμενο.

Κατέληξα λοιπόν στο εξής. Μια από τις λέξεις που πρέπει να κουβεντιάσουμε, που πρέπει να βιώσουμε είναι η λέξη ελπίδα, γιατί πράγματι σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί εάν δεν υπάρξει ελπίδα σε μια χώρα που κοντεύει να έχει κοντά στα 2 εκατομμύρια ανέργους, εάν δεν έχουμε την ελπίδα, εάν δεν παλέψουμε γι' αυτό, δεν θα έχουμε μέλλον. Δεν μπορεί σε μια χώρα που υπάρχουν οι οριζόντιες περικοπές, οι οριζόντιες απολύσεις, εκείνο που μένει είναι πολλές φορές η ελπίδα. Να μην μας αγγίξει εμάς αλλά δεν είναι το πρόβλημα αυτό γιατί από την συγκεκριμένη κυβέρνηση ότι αγγίζει το ισοπεδώνει. Δεν μένει τίποτα όρθιο. Ελπίδα και να υπάρξει και μια πραγματική ανάκαμψη του συνδικαλιστικού κινήματος με όλες τις αδυναμίες που έχει σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα, γιατί βιώνει και αυτό μια απαξίωση.

Άρα λοιπόν ήρθε η στιγμή να πιστέψουμε στους αγώνες μας, να πιστέψουμε στην προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε, ιδιαίτερα σήμερα γιατί πράγματι το έχει ανάγκη η κοινωνία, το έχει ανάγκη η χώρα, το έχουν ανάγκη όλοι οι εργαζόμενοι. Βασικό ζητούμενο λοιπόν πρέπει να είναι η συσπείρωση και η αλληλεγγύη του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η άλλη λέξη που κατά την άποψή μου μπορεί να είναι κυρίαρχη είναι η λέξη κλειδί, γιατί σήμερα πρέπει να απαντήσουμε εάν πράγματι υπάρχουν προβλήματα σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας διοίκησης που υπηρετούμε. Η απάντηση βέβαια είναι εύκολη, παντού υπάρχουν προβλήματα είτε είναι στην κεντρική διοίκηση είτε είναι στον Α΄ βαθμό είτε είναι στο Β΄ βαθμό, παντού υπάρχουν προβλήματα και τα βιώνετε όλοι στους χώρους εργασίας σας. Πρέπει να βρούμε λοιπόν το κλειδί αυτών των προβλημάτων.

Είναι γνωστό σε όλους σήμερα ότι έχουν πληγεί βάνανυσα οι αποδοχές μας. Επίσης είναι γνωστές οι περικοπές που έχουν γίνει σε ασφαλιστικά ή συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Οι απολύσεις και η διαθεσιμότητα που την βιώνουμε ήδη, οι καταργήσεις θέσεων που γίνονται σε μια νύκτα και έτσι ξαφνικά. Η παραχώρηση αρμοδιοτήτων σε ιδιώτες που γίνονται ήδη. Αυτή την κατάσταση πρέπει να την ανατρέψουμε. Και αυτή την κατάσταση καλούμαστε να ανατρέψουμε. Μπορούμε να την ανατρέψουμε μόνο με τους αγώνες μας.

Όλοι έχουμε δικαίωμα, αγαπητοί συνάδελφοι, σε σταθερή σχέση εργασίας, σε σταθερές αποδοχές, σε πλήρη ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα και ερχόμαστε κόντρα κάνοντας μια διαπίστωση και αυτό που το επισήμανε και ο Ηλίας προηγουμένως και ερχόμαστε κόντρα σε όλα αυτά που λέγανε ότι η συγκεκριμένη Ομοσπονδία βίωνε και προχωρούσε λόγω επιδόματος. Δεν είναι έτσι. Σήμερα είμαστε εδώ που δεν υπάρχει και το επίδομα. Άρα λοιπόν εμείς οι οπαδοί αυτού του κλάδου οφείλουμε και πρέπει να αγωνιστούμε γι' αυτό.

Για να μην σας κουράσω, κλείνοντας εύχομαι το 7^ο Συνέδριό μας να πάρει τις καλύτερες και τις ορθότερες αποφάσεις. Τις αποφάσεις εκείνες που θα δίνουν ελπίδα στους συναδέλφους, τις αποφάσεις εκείνες που θα δίνουν προοπτική στον κλάδο και εύχομαι καλή δουλειά και καλά αποτελέσματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.